

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,

a gazdasági egyesület, vidéki és városi nőegylet s a Szamos-Tiszahát közlönye.

Megjelenik:

Hetenkint egyszer, Kedden.

Szerkesztői Iroda

Kiadó-hivatal,

bová a hirdetések és előfizetési penzek utasítandók, templom-utca 548. sz.

Előfizetési feltételek:

Helyben egész évre 4 ft., fél évre 2 ft. Házhoz hordva, vagy vidékre postán, egész évre 4 ft. 50 kr., fél évre 2 ft. 25 kr.

Egyes szám ára: 10 ujkr.

Kovács Márton,

felelős szerkesztő s kiadó.

Hirdetések ára:

háromhados gármondsor egyszeri hirdetésnél csak 6 kr. kétszeremél 5 kr. Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr. A nyilttérben a háromhados gármondsor beigtatási díja 20 kr.

I.

KÖRÖZVÉNYEK

a megyei hatóságtól.

4667/1865

Bereg megye főispáni helytartójának f. hó 12-én 4043. sz. alatt kelt átirata szerint Nagy István, Bereg megye gulácsi illetőségű 10-ik huszár ezredbeli közvitész, mult hó 26-án Bécsből, hűtlenül megszökött.

Mi is említett személy leírásának alatti melléklése mellett azzal tétetik ezenel közhírré, miként illető szolgabíró urak nevezettét járásuk területén nyomoztatván, annak feltalálása esetére ide jelentést te gyenek.

Szatmártt, 1865. évi nov. hó 22-én.

./.

Nagy István, 10-ik sz. huszár ezredbeli megszökött közvitész személy leírása:

Neve Nagy István, születés helye Gulács, Bereg megye, éve 1837, állapota nőtlen, mestersége nincs, termete közép, haja szőke, szeme szürke, orra rendes, arcza gömbölyű, különös ismertető jele nincs, beszél magyarul, magassága 61 1/2 uj, öltözete huszár ruha, s oldalán kard.

4657/1865

A krasznaközi járás főszolgabirójának f. hó 18-án 1127. sz. a. kelt jelentése szerint Gáti Ferencz dobrai lakos kárára, f. hó 10-ke éjjelen két darab 5-d füre menő, szőke fennálló szarvu, hasított füli, s 2 db szinte 5-d fü, daru szőri egyik szélyel, másik fennálló szarvu ökrei, melyek közül utóbbi bádogos szemű, ismeretlen tettes által eltolvajoltattak.

Mi is azzal tétetik ezennel közhírré, miként valamint a tettes, ugy a kérdéses ökrök netaláni feltalálására vezethető adatok, említett járás főszolgabirójához lesznek bejelentendők.

Szatmártt 1865. évi nov. 22.

4663/1865

Károlyfehérvár város bünyenyítő törvényeszkének f. évi oct. 14-én 172. sz. a. kelt átirata szerint következő fegyenczek:

1. Kraus Sándor János, pest megyei, Szentmárton-Kátai illetőségű, 27 éves rom. kath. vallású (keresztelkedett zsidó) mészáros segéd, utoljára pinczér, csalás és sikasztás miatt kereset alatt álló, közép termetű, kerek szőke halavány arczu, kék szemű, mérsékelt száju, szőke haju, kised bajuszu és szakállu, öltözete megszököésekor szürke tifelből mellirtes huzárka, világos szürke tifelből magyar nadrág és oly kelméjű mellény, magyar csizma; beszél magyarul, németül, románul rosszul.

2. Tóvisi Lajos és Nagy József álneven, igazán Varga Lajos, besztercei szüle-

tésű, feladólág sövényfalvi illetőségű, 28 éves, rom. kath. vallású, mestersége kovács, utoljára korcsmáros, lopásért kereset alatt, magas termetű, sovány hosszukó szőke arczu, szemei sárgásak, világos gesztenye színű haju, ritkás bajuszu, egyik elő felső foga hiányzott, elszökésekor öltözete magyar.

Mi is azzal tétetik ezennel közhírré, miként illető hatóságok említettekét nyomoztatván, feltalálás esetére e megye börtönébe kísértessék, s ide egyszersmind jelentést te gyenek.

Szatmárt, nov. 28. 1865.

NYILT LEVÉL

A közönséghez.

Vajai Károly barátom felhívására a szent igazságnak teszek eleget, midőn polgári becsületemre kinyilatkoztatom, hogy a követválasztási mozgalmak folyamata alatt alkotmányosuló életünk szégyenére felmerült magány szenvedélyek nyilatkozatainak kinyomtatásában nem csak tevőleges részt nem vett, sőt azokat megakadályozni ohajtottam.

Vajha e soraimmal is a felzaklatott szenvedélyeket a közös jót munkáló egyetértés felé irányíthatnám!

Szatmáron, 1865. decz. 10.

KOVÁCS MÁRTON.

mint szerk. és nyomdatulajdonos.

VIDÉKI HANGOK.

Érmellék, 1865. nov. utólján.

A tasnádi választó kerületben még mind ez ideig is az országgyűlésre küldendő követ nincs megválasztva, sőt mint értesülve vagyunk, decz. 6-ról a választás 16-ra lett elhalasztva. Volt 1861-iki követünk László Imre ur mellett még négy követjelöltjeink voltak fölléptetve, most azonban mint tudjuk, három jelentékeny párt van már csak, s ezen három párt közt is Filep György ur a közel multban megyei jegyző, kissébb párttal látszik lenni; míg az 1861-ki volt követünk László Imre, és a legközelebbi multban volt első alispán Pogonyi Dénes urak ugyszóllva egyenlően osztoznak a választók bizalmában.

Meglátandjuk, mit hoz a jövő!!!

Vajha megválasztandó követjeink a honatyák, különös figyelemmel lennének a nevelési ügyre, a tanítók fontos szakmájára, s azok helyzetük mikéntjére, minthogy az

ő kezükben van a jövő nemzedék boldogságának talizmánja.

Az ország ugy fog virágozni, s nagy látnokunk Széchenyi mondása: „Magyarország nem volt, hanem lesz!” ugy fog teljesezésbe menni, ha a népnevelés ügye is kellőleg felkaroltatván, az kívánt országos pártfogásban részesül.

Valljuk meg, hogy tanítóink nagy része szánandó szegénységgel küzd, s ha még családjaikat sem bírják gyenge s rosszul fizetett jövedelmecskéjükből fentartani, a legszentebb akarat mellett is, ugyan miként áldozhatnának a lelkiüket nemesítő, s hivataljukban elősegítő s képző irodalmi termékek megszerzésére!?! s ha a kenyér gond emészti a család atyát, a tanítót, miként kívánhatjuk, hogy a nagyszerű s fontos állásnak s a korigényelte kívánalmaknak kellőleg megfeleljen!?

Jól esett tehát olvasnunk a „Tárogató” f. évi 45 számában Maróthy János Szatmármegye krassói kerületi követjelölt választóihoz intézett beszédjéből, hogy a vallás és nevelés szolgáiról sem feledkezik meg, így szólván: „Az 1848. 20. t. cz. minden bevett vallást feltétlenül egyenlőnek nyilvánítja, e t. czikk alapján biztosítom e kerület választóit, hogy minden vallás egyházait, iskoláit, papjait, tanítóit, köz álladalmi köleség fogja fentartani, a nélkül, hogy az állam az egyházaknak különösen vallásos ügyeibe beavatkoznék.” Repüljetelek elő kívánt idők sebessen, mert:

A ki felgondolja, hogy legtöbb helyt mennyire ki van tétetve a szegény belső ember — csak a fizetés kezelés miatt is — a nép ingó kegyének; a ki felgondolja, hogy az „enyim és tiéd” miatti vita gyakorta minő káros hatásu magára a vallásra s a nevelés ügyre ugy azok kezeltőre, de még a szegénység mily szörnyű hátrányokat eredményez; az bizonytal ohajtani fogja, hogy e baj az országgyűlés által orvosol tasselék.

Végül szabad legyen e tárgyra vonatkozólag Schmidt István néptanító urnak „nehány szó a népnevelésről” irott cikkéből néhány sort idéznem:

„Akadémia, lóverseny, népszínház, költemények, drámák, sőt még más tudós s egyéb főiskolák is — ismét mondom — mind igen szép, hasznos sőt megengedem szükséges dolgok is... de mindegyiknél elébb való a legszükségesebb — mert min dennek alapja — a népnevelés.

Amazok szereshetnek szórakozást, dicsőséget, sőt hasznot is a nemzetnek...! de jóllétet — sőt mondhatjuk: létet — csak a nevelés szerez és biztosít.

Amazok csak elősegíthetik, hogy beteljesedjék az, a mi a népnevelés nélkül elérhetetlen, lehetetlen, képtelen dolog, hogy t. i. „Magyarország lesz!”

S így minden áron csak a nevelést pártolva rendezzük!

Ha ez meg van, akkor bátran és nyílt homlokkal mondhatjuk:

„Magyarország nem volt, hanem lesz!”

Érmelléki.

LEVELEZÉS.

N.-Károly nov. 30.

Szatmármegye nagy-károlyi kerületében ma ment végbe a lehető csendben, s érdek feszítő figyelemmel kísért képviselő választás.

E kerületnek három követjelöltje volt, ugymint, Kende Kanut 1861-iki volt képviselő, Luby Zsigmond megyei főjegyző, és Zanathy Mihály ügyvéd, mindhárman elég képesek arra, hogy országgyűlési képviselőknél választásnak. Zanathy Mihály azonban látta jó eleve, hogy a közvélemény nagy részben tőle elfordult, nemes resignatioval, elvtársa Luby Zsigmond javára viszszaállott, s így a küzdőtér a két egyesített erő ellenében Kende Kanut foglalta el. E szellemi esata, minden ilyenmű csaták közt a két, csaknem tökéletesen egyenlő s egy más ellenében állított erő közt, mind végig a legkétségesebb volt, s ugyanazért a legnagyobb erőfeszítésre volt szüksége mindkettőnek, hogy a kétes csatadiadal saját előnyére biztosítsa. A Luby-féle pártnak e tekintetben sokkal előnyösebb helyzete volt. Ugyanis, a szavazás délelőtt tíz és fél órakor megnyitván, a Kende pártbeliek közül alig tíz-tizenketten voltak jelen, mennyiben Luby Zsigmond csaknem a város 650 választójának $\frac{2}{3}$ része a gróf Károlyi-ház összes uradalmi tisztessége, az egész nagyszámu kath. papság és kereskedő testület által a legerélyesebben támogatott akkor, a mikor Kende népe még a távol vidékből legkisebb részben sem érkezett meg, s így a Luby népe foglalván el előbb a meg-

állapított program ellenére a megyeház udvarát, mely program szerint a távolabb lakó vidékieknek adatott a szavazásban az elsőbbség, s így a nappali szavazást az ellenfél tiltakozása dacára saját részére erőszakolván ki: előre látható volt az előny, mely részére az által nyertett, s Kende részére a hátrány, mely részére az éjszakai szavazás miatt eszközöltetett.

Hozzá járult mindezekhez legkülönösebben az, hogy míg Luby embereinek a szavazáshoz mindenfelől szabad tér nyitott: addig a Kende-féle választók a város távol eső részében a piac közepére kiszorítva, s lovas katonaság által két felül szabályszerűleg úgy elvalának zárva, hogy nemcsak a legegyszerűbb közlekedésnek, de még a választásra kiküldött bizottmány előtti panasza emelhetés utia is elzáratott. Alant irt, ki mint egyik ajánló a Kende választói részéről jelen volt, midőn szóba merete hozni, hogy legalább a méltányosság szempontjából engedtessek meg különben is katonai fedezet alatt, egyes községeknek egyszerre szavazni, hogy ha csakugyan éjszákára halad a szavazás, hadd jusson a kellemetlenség poharából mindkét résznek egyformán, a már akkor teljes számban betódult Luby-pártiaktól a leggorombább visszautasítást kellett szenvednie.

Ily előzmények után megkezdetvén a szavazás, s Nagy-Károly városa népének itt is előny adatván, a teljes számban megjelent városi szavazók szavazataikat utolsó emberig beadhaták, s be is adták, s folyt szakadatlanul a Luby részére a szavazás délután öt óráig, sötét estvéig, míg a szavazók előnyének utolsó morzsáléka is kinem merítettet.

A stratégiai fogásoknak ily ügyes és tapintatos felhasználása, s számos szavazatképteleneknek szavazásra előállítás után, melyben Reszege község bírja oly ügyesen vitte szerepét, hogy egymás után hét-nyolcz

szavazat képtelent kellett visszautasítani, a Luby-féle párt a kiküzdött diadal teljes és tökéletes öntudatában vig lakomának ereszkedve, az elhagyott tért, az átázott-fázott, kiéhezettett, de a szent ügy érzetétől lelkesült, s ügyes és tapintatos vezetői által folytonosan lelkesített — de korántsem kábító itallal — s így türelem nem vesztett Kende választójának átengedte.

A csodával határos türelem az, mit ez erőszaknak és éhségnek oda vetett nép ez éjszákán folytonosan tanusított. Nem larmázva, nem fenyegetőzve vagy átkozódva, hanem folytonosan hazai dalokat énekelve, vigan mentek a szavazás asztalához, s adták szavazatjokat kedvelt követjelöltekre.

Folyt a szavazás meg nem szakasztva éjjelután majd három óráig. Kende részére itt is azon szerencsétlenség jutott, hogy N.-Károly városa választói legutóljára hagyattak, midőn házaikat ily esetben késő éjszákán át el nem hagyhatva, családi tűzhelyök-höz takarodtak, úgy hogy közülök, kik különben Kende pártiak voltak, alig voltak ötvenen vagy hatvanan jelen.

Meg kell jegyeznem minden elfogulás nélkül az igazsággal egyezőleg, miszerint sok alkotmányos szabadságot nem értő, s azzal voltaképpen élni sem tudó, különben az összeirtak közt bennfoglalt szavazatképes mesterlegények által pajkosságból s talán időtöltésből oly tények követték el, melyek mint az alkotmányos fogalmakkal s törvényekkel meg nem egyező tények — más személyek képében való előállítások — helyben nem hagyhatók, s melyek a bizottmány által méltán megrovattak s visszautasítottak.

A szavazás eredménye, a mindig kifáradhatatlanul jelen volt teljes választók előtt éjjel után felszámítottván, s a bizottmány tagjai által aláírtván, eredmény az lett, hogy Kende Kanut 732 szavazattal, 715

TÁRCA.

Mutatvány

Az **Uttörök** című két kötetes regényből. Ista Zombori Gedő.

II.

Az elhatározás.

Körítve pompás hegykoszorúkkal, mely rész bérczei s mosolygó völgyeivel, erdő s szirtkeretek alá rejtett falvaival, városaival, szorgalmas népével hazánk egyik legérdekesebb, legszebb része — a Szepesség. A Szepesség északi részében, hol két testvérnép közt határfalul a Bezkíd bérczei vonulnak el, Zboró, Csarnó és Andrejova közt emelkedő magaslatról büszke várak romjai tekintenek alá most is a Tapoly balpartjára.

Történetünk korában e várat Thurzó János, a die-ő emlékü Thurzó egyik őse lakta. János gróf, a mint őt a vidéken nevezték, korán visszavonulva az állam-élet küzdelmes fényes színteréről, élt nyugodtan szelid lelkű neje s egyetlen fia György társaságában. János gróf nem volt oly gazdag mint rokonai, s főjvedelmét a bányászat tevő. Azonban mióta Hampó Ernőtől, ki egy közép-németországi lovag, egykor Mária királyné kegyence, s akkor a legtöbb felső magyarhorai bányák birtokosa volt, Thurzó János 500 arany forintot a zólyomi bányákat megvette, s mióta rezét a velenzeiek oly gyorsan vették és szállították: anyagi állása fényesebb lett. Magyarországon addig a bányászat csaknem semmit sem jövedelmezett; János gróf volt az első, ki az augsburgi Fuggerekkal szövetségbe a hazán kívül is piacot keresett a magyar ércnek. Az üzlet jól ment, a velenzeiek megrende-

lései évenként tetemesebbek lettek, pedig a kövek réztartalma évenként fogyott. E körülmény gyanút ébresztett Thurzóban, irt a Fuggerek velencei ügynökeinek, hogy megvesztegetés által is tudja meg az okot, mely a magyar rezet kedvessé teszi Adriánriánál.

A válasz megérkezett.

Ej van, csak a főtorny világának vetnek határt a tapolyparti magaslatok; a többi épületek pedig sötétben s némán állanak; körültek nesztelen a táj, csak tetejükről süvit a világos ablak felé néha egy-egy csuik.

A kivilágított ódon izlésű lovagterem falán fegyverzetek közt szelid arcú férfiak durva mivű arczképei függnek; itt egy csuha, amott egy papi főveg, ásványdarabok, végre egy új nyomatú — mint látszik német — biblia s fölötte Luther roszul talált arczképe. A szoba közepén egyszerű mivű tölgyasztal mellett öreg férfi és lángoló arcú ifju ül. Ez utolsóban Thurzó Györgyre ismerünk. Az agg férfi többször levelet vesz át az asztalról vagy az ifju kezéből; minden sort újból meg újból átfut sas szemével, s mintha önmagával beszélne, a néma ajkon reng a hosszú ősz szakál.

— Nem kétkedem, Erbach igazat ír. A velenceiek úgy szereznek kincset, a mint tudnak.

— Atyám, a velenzeiek rézköveinkből tetemes mennyiségű aranyat választanak. Tudomány ez, és én e tudományt meg fogom tanulni. Gazdaggá kell tennem romba döntött hazámat. Ha a vizsály majd kialakszik is, idegen uralkodó fog ülni újból s tán örökre az Árpádok ősi trónján, a magyar az európai forgalomba lesz besodorva, s kell, hogy nem csak kardot, hanem aranyat is dobjon a diésőség mérlegébe. Ön erejére és kincseire lesz utalva a magyar.

Közmunka lesz a nemzeti nagyság, egy porszemem akarok én is vinni e jövő nagysághoz.

Az agg azon arczczal nézett fia arczába, melylyel a kedves vonásokon merengünk, aztán félig hallhatóan, félig maga elé merengve szólt:

— Te menni akarsz, vágyak kergetnek; tudod-e hová? Ismered-e titokteljes kémrendszerével a tizek kormányzatát?

Az ifju a kailhoz emelte atyja jobbát. — Tudom, hogy örökre elnémitnának, ha tervemet megtudnák; de ajkamon pecsét lesz az életvágy, mert én nagygyá akarok lenni, s élni, élni; mert van kiéit!

Midőn György e szavakat mondá, hangja fennakadott, de szemei delejes lángban égtek, s arczán a lelkesültség hevében az elszántság, szilárdság erős kinyomata úgy rajzolta magát, hogy az atya tekintete oda tapadva maradt s akaratlanul eképen szólt:

— Igazad van gyermekem, te többre törsz s az ősi birtok szűk lenne neked! Te a nagy világba viharzol, hol ezer érdek küzd, dühvel, mint fenevadak egymást tépve szét. Meleg, mindenért lángoló szívet viszesz, s vissza üres, kijátszott, megtört kebelt hozasz. Azt hiszed: az emberiség életében nagyot, üdvöst melegít életre fennkölt lelked heve, s megdöbbenve fogod látni, hogy erőd az akadályok harczaiban még a megkezdés előtt roskadoz, babéraidat más kapja el vagy tépi szét, csuszrak lábaid alatt míg magasan állasz, s minden pontról nyomoru kárügy lesz a hizelgésből, mely ördögileg vigyorogva fogja szagatni szivedet, ha megbuktál; ki gazdag voltál, hideg, kiégett gyűlölő leszesz mikor vissza térsz. Mit tezesz akkor, oh meggondoldad-e ezt, fiam?

(Folytatatik)

szavazat ellenében országgyűlési képviselőül
ujjlag megválasztott.

Eget rázó dörgő éljen követte a vá-
lasztás eredményét; a másodikban megvá-
lasztott követet vállain emelte a küldöttség
a választás színhelyeig, hol rövid, de velő-
szavakban köszönte meg a választók ki-
tartó türelmét és bizodalmit. Erre a szöveget
megzendült, s fedetlen fővel énekelve ki-
sérte a választók serege megválasztott kép-
viselőjét saját szállásáig, hol tizenegy köz-
ség meghajtott lobogója alatt, az összes
választó testület nevében gr. Vay Mihály
megható gyönyörű szavakban bucsuzott el
tőlle, áldást kérve utjára, s alkotmányos
jogaink mellett benső hazafias küzdelmeire.

A.

UTÓ NYILATKOZAT.

Habár az aranyos megyesi választó
kerületben, a követválasztás b. Vécsey Jó-
zsef ur ő méltósága személyében megtör-
tént, alulírott kötelességének tartja mély
köszönetét kinyilatkoztatni azon t. választó
polgártársak irányában, kik őt — legalább
román részről — bizalmukkal a követjel-
öltségre nézve megválasztották, de hogy sem
alulírott, sem pártja a követválasztás nap-
ján meg nem jelent, oka volt egy, az avasi
kerületi nt. román papság részéről mult hó
26-án tartott barátságos értekezlet, melyben
elhatározatott: hogy a követválasztásra meg
nem jelenhetnek, nehogy a román nemzeti
párt compromittáltassék, és ezen határozat-
ukat az avasi területen kívül levő választó
kerületi nt. papságnak, és általuk a választó-
töknak tudtára adták.

Alulírott úgy vélekedett, hogy a nép
bizalma által felhiva senki ellen sem vét,
ha követjelöltsége mellett megmarad, annál-
inkább, mert a „Tárogató“ 46. számában
közlött „Vix ac nexix“ urnak előadását, az
avas-ujvárosi értekezletről alaposnak és hi-
nek tartotta, és valóban, hogy ennek el-
lenében a „Tárogató“ 47-ik számában Tóth
János ur által alájegyzett Sárközről kelt tu-
dósítása mennyiben volt alapos, avagy meny-
nyiben érvénytelenítette, a hitelen rajznak
bélyegzett avas-ujvárosi értekezlet leírását?!
ítélje meg a t. közönség, miután tényként
áll a dolog, hogy a követ választásra a ro-
mánok valóban meg nem jelentek; ezt al-
kalmassá azért tevék, hogy a bik-zádi kon-
ferentia ellenére — hol a kiegyezkedés nem
sikerült — b. Vécsey ő méltósága követ-
jelöltsége számára az egész román-ság-
nak ragaszkodását ő méltóságához követel-
ték. Alulírott azt hitte, hogy egyik félre
sem szegyen, ha a többséggel szembe a
kevesebbség elbukik; haza szerte történt
ugyan is, hogy ahol több követjelölt volt
— szavazásra került a követválasztás; azon-
ban ragaszkodnia kellett a visszavonulás-
hoz, miután pártja is a meg nem jelenésre
utasított, a mi annál fájdalmasabban esett,
mert alulírott az avasi kerület nt. clerusa-
nak és népének visszavonulásáról nem ér-
tesített, hanem csak az utolsó napon pri-
vatim jött az tudomására; a mi ismét an-
nál curiosusabb dolognak tűnik föl, mert a
„Concordia“ román pesti lapban valóban
hütellenül közöltetett ismeretlen ur által, az
avas-ujvárosi értekezletnek azon állítólagos
eredménye, mintha én a magyar testvérek
részéről leendő követül kikiáltattam volna?!
minnek ellenében szemtelen rosz akarattal
intettek a románok, hogy reám, mint nem-
zetem elárulójára ne szavazzanak. Hogy ezt
bátran visszautasíthatom, erre feljogosít az,
hogy nevezetes pártom volt a románok ré-
széről. Közlő urnak tehát nem állott jogá-
ban, egyénileg névtelenség alá rejtőzve, a
román közvéleményt ellenem zudítani. Tes-
sék letenni álarczát, és én mindenkor meg-
vívok önnel!

A határozatot jövőben indokolni a con-

ferentiaztó nt. avasi clerushoz fog tartozni,
a kik valamint most, egy első ízben sem
méltattak bennünket, az avason kívül levő
románokat abba meghívni.

Részemről — tegyenek a t. román vá-
lasztó polgártársak bármint, a fennforgott
körülmények és jogaikhoz képest — to-
vábbra is ernyedetlenül ragaszkodom a
programomban is körülírt testvériség jól
felfogott elveihöz, és vajha adná az ég ura,
hogy közöttünk, éppen akkor ne keletkez-
zenek — nemzetiségi szempontokból —
surldások, a midőn azok Erdélyben is
színő félben vannak! Ugyanazért nem szün-
nik meg jelszóm lenni ezután is: „Éljen a
haza és az igaz testvériség!“

Józsefháza, december 1. 1865.

Pap Mihály,
volt követjelölt.

HELYBELI HIREK.

□ Szorgalmas színészeink egy egészen új vig-
játékra készülnek, melynek címe: „**Meg kell há-
zasodni.**“ Ugy hisszük: hölgyeinknek kétszeresen
kedves újság.

* Fájdalmasan jegyezzük fel, hogy a párt szen-
vedélyek most még élesebben állanak szemben mint a
követválasztás előtt. Fájdalmas mert romlást hoz, s mert
nemzeti fejlettségünknek bizonyítéka. Mivelt nemzet,
mivelt választó közönség tiszteli elleneseinek meggyő-
ződését, nagylelkűen a többség véleményében meg-
nyugszik, s továbbra együtt működnek a közjóra. Ez
egységre hívjuk fel polgártársainkat, mert a szakadás
roulás, s minden egyenetlenség s vetély a jó ügy bu-
kásán ül diadalt. Tartsunk össze, fogjunk kezet, az idők
intenek, hogy erősek legyünk, ha fenn akarunk mar-
adni, hova dicsően küzdöttük fel magunkat mi és
őseink; uthon családi tűzhelyünkél is ezer a baj, me-
lyet csak egyetértve orvosolhatunk. Ha pedig ezt tenni
elmulasztjuk, bizony, bizony összeomlunk.

VEGYES HIREK.

— Császárné ő Felsége palotahölgyeivé nevezte
ki a következő delnőket: Gróf Károlyi Istváné, szül.
Orczy báróné, Majláth Györgyné, szül. Hildebrand Prandau
báróné, gr. Pálffy Pálné, szül. Károlyi grófné, b. Seny-
nyi Pálné, szül. Fiáth báróné, gróf Dessewffy Emilné,
szül. Wenkheim báróné, gróf Barkóczy Jánosné, szül.
Festetics grófné, gr. Török Bálintné, szül. Révay báróné,
gr. Festeticsné, szül. Almásy grófné, gr. Zichy grófné,
Meskó báróné, Pallavicini marquisné, szül. Zichy grófné,
gr. Szapáryné, szül. Grünne grófné, gr. Eszterházyné,
szül. Orczy báróné, gróf Wenkheimné, szül. Szapáry
grófné, és báró Wenkheimné, szül. Apponyi grófné.

— A hosszupályú kerületben Csengery Imre
képviselőül egyhangulag választott meg. Választói az
arany-tóli ányújtásával is nevelék az ünnepélyt.

— Ugrán Tisza Lajos lett a követ; az ellenje-
löltek u. m. N. J. és F. G. eleve visszaléptek.

— A bárándi kerületben (Biharmegye) egyhangu
választással Komáromy György lett képviselő.

— H. Büszörményben szavazattöbbséggel Varga
Gusztáv m. hó 26-án országgyűlési képviselővé egy-
hangulag megválasztott.

— Békés város Szakál Lajost, a jeles népköl-
tőt választá meg országgyűlési képviselőjeül.

— A h. nánás-dorogi választókerület Oláh Mik-
lóst választá meg országgyűlési képviselőjeül.

— Margittán Baranyi Gusztáv követjelölt lett a
győztes. Itt már volt egy kis kitüntetés, sőt a választó-
k a katonaság irányában fenyegető állást vettek:
mindamellett a rend csakhamar helyreállított.

* A mint t. levelezőnk Kerekes Károly ur értesít:
„Ugoesamegye Tiszántúli járásba követté választott
t. Lator Gábor ur; a választás a legnagyobb esendben
történt.

A Tiszán inneni járásban két követjelölt volt u.
m. b. Perényi Zsigmond és Dolinay Péter, — a választás
november 30-án megtörtént s egyhangulag elválaszta-
zott b. Perényi Zsigmond, a választás alatti történetekről
csak annyit közlök, hogy itt is megmutatta az orosz,
hogy bárha szegyen is a futás — de hasznos! (mind-
azonáltal is hogy a csapatok vezetői az orosz papság
volt.)

A verekedés esekély részben volt, hírlk, hogy az
orosz részről két ember halt meg, de hogy könnyű se-
beket többen kaptak ez tény.

— Nagymihályból értesítenek, hogy ott a mult
napokban husz rabbinus a fölött tanácskozott, mimó-
don lehetne a zsidók emancipációját meggátolni.

— (Hosszú alvás.) Vilnából azon különös esetet
jelentik, hogy Krutowszky nevű forradalmi csapatvezér,
korábbi orosz hadnagy, 16 hónapig aludt egy utas kö-
vetkeztében, melyet puská a gyával ütöttek fejére. Fog-
ságha kerülén, itt folytonos kabut álomban volt, s a
szájába töltött hig tápszerekkel táplálták. Midőn fogsá-
gából a kórházba szállították, csak akkor jött eszmé-
letre.

— (A nagyhatalmasságok adósságai.) Angolország
adóssága 5600 millió tallerra megy; Franciaországé
2400 millió 1250 millió függő adóssággal; Orosz-
szágnak 1700 millió, melyből 1200 millió függő adós-
ság; Ausztriának 2500 millió 200 millió függő adós-
sággal; Poroszországnak 254 millió kamatozó es 16
millió nem-kamatozó adóssága van.

SZINÉSZET.

Decz. 5-én adott: „Bibor és Gyász“ történelmi
dráma. Az előadást ha tökéletesen sikerültnek nem
mondhatjuk is, de az ellenkezőt sem állíthatjuk, mert
láthatánk szépen sikerült jeleneteket; s a hatásról a
közönség maga tőn élő bizonyosságot. A darab ugyan
oly nagyszerű, mi beltartalmánál fogva hatást gyakorol,
de kell is, hogy hatást gyakoroljon, mert hiszen
édes hazánk történelméből nagyszerű eseményt ad elő,
olyat, minnek hallatára a hazáért lángoló szív megdöb-
ben, a kebel megrendül egyelőre, tehetetlen s erköl-
csileg aláüledt király személyében megtestesült em-
beri gyarlóság miatt, mely az ősök drága vérében szer-
zett szent hazát csaknem az enyészet sirjába dönté
mármár. Az e fölött támadt keserv érzetet üdítőleg
enyhíti s szünteti meg, s változtatja át öröm édes er-
zetévé, a hibának, maga a király általi beismerése, s
kijávitani akarása ama tényben, hogy a trónról önként
lemond, s arra egy, a nálánál sokkal érdemesebbet
ülte, hogy boldogítsa a hont. A bun megbünteti ön-
magát, míg az üldözött erénynek, a verbe fulasztott
igazságnak előbb vagy utóbb győznie kell. Ez törté-
nelmi bebizonyult igazság! Ezt igazolja maga e darab
tartalma is. A szereplők közt különösen kitűnt K. E.
k. a. (Idil, Iván krassói vezér leánya). Játéka nemcsak
tehetségéről, hanem egyszersmind szorgalmáról is bi-
zonyosságot tőn.

Decz. 7-én adott volna: „Cszmadia, mint ki-
sértet“ minthogy pedig közönség nem volt, az előad-
s elmaradt.

Decz. 9-én, bérlet nyitására adott: „Lorenzino,
Olaszthon szabadítója.“ E nagyszerű darab meglehető-
s sikerrel adott, K. E. k. a. (Luiza, Strozzi leánya) kü-
lönösen kitűnteté magát azon utolsó jelenetével, mi-
dőn kétkedése közepett holléte fölől akarván bizo-
nyossá lenni, kímélh a termet, s miután minden azt
bizonyítja, hogy Sándor herceg bűnfeszkeben van, két-
ségbeesik, s menekülni akar, de ezt nem tehetvén,
mohón veszi be a mérget, hogy megszabadítsa magát
a gyalázattól. Lénárdnak több jól sikerült jelenete volt,
különösen az utolsó, midőn jegyesét elveszté. Elisme-
réssel kell szölnünk Szatmárnól (Michel) is, ki szmo
jól adá szerepét.

Decz. 10-én adott bérletben: „Az adósk bö-
töne“ énekes vígjáték. E darabról elmondhatjuk, hogy
az életből van merítve, s sajnosan tapasztalható valósá-
got ad elő, mi minden nemesebben gondolkozó ke-
lőt undorral s gyűlölettel méltán tőtheti s tőli is be,
az anyagi érdekek utálatos hajbászói ellen. Az előadást
fűszerezé jó komikumával az ifj. K. (Ugrai Lőrincz) Az
otromba Bandi szerepét jól adá Romvai.

Közönség, ha nem is nagy, de még is torhető
számu volt, mindkét bérleti előadáson.

A nagyon hangos sűgás mérséklése iránt meg-
tettük figyelemzetésünket, most ismételve megteszük,
— s kérjük nem a sűgót, hogy ne sugjon oly hangos-
san, hanem a szereplőket, hogy szerepeiket tanulják
ho jól; mert ha ezt teendik: akkor bizonyosan nem lesz
szükség a botrányos sűgásra, — mi mindenesetre az
előadás hátrányára történik. Saját érdekük kívánja leg-
inkább, — hogy a nagyon hangos sűgástól óvakodjanak.
Figyelemzetésünk a legjobb akarattól származik; — re-
méljük, hogy nem lesz eredmény nélküli.

Ü Z L E T:

Szatmárn. december 6-ikán tartott
hetivásári piaci árak: Tiszta buza 5 ft 20
kr—5 ft 60 kr. Kétszeres 4 ft 20 kr—4 ft
40 kr. Rozs 3 ft 80 kr—4 ft 40 kr. Árpa 2 ft 80
kr. Zab 1 ft 40 kr—1 ft 50 kr. Tengeri
4 ft 60 kr—5 ft 20 kr. Kása 5 ft 20 kr.
Krumpli 2 ft. Főzelék 6 ft—6 ft 40 kr.
Aszú-zilva 8 ft—9 ft.

T-Ujjak, december 4. 1865.

A mai hetivásár piaci árai következők
voltak köblönként, u. m. Tiszta buza 5 ft
40 kr. Kétszeres 4 ft 8 kr. Gabona 2 ft
80 kr. Árpa 2 ft 40 kr. Zab 1 ft 10 kr.
Kása 5 ft. Tengeri 4 ft 80 kr. Paszuly 8 ft.
Krumpli 1 ft 28 kr. Marhaus fontja 8 kr.

Szerkesztői üzenet.

„A polgárság“nak. Mi f. hó 5-ikán V. K.
urnak adott fáklýszenénél nem lévén jelen: t. Cs. N.
M urnak a Gyene Károly ur választói ellen mondott
szavairól nem bizonyíthatunk. — Mi pedig kérünk min-
den honfit: engedje pihenni lapunkat, mely nem a he-
veskedéseket, hanem a közérdekeket akarja tolmácsolni.
Sz. J. urnak. Majtis. A beküldött cikket közö-
nnettel vettük és a jövő lapban közölni fogjuk.

H I R D E T É S E K.

Haszonbéri hirdetés.

3-3

Berenczén az egész Kovács birtok a hozzá tartozó regale és egyéb jogokkal együtt 1866. év január 7-én Berenczén tartandó nyilvános árverésen a jövő három évre haszonbérbe fog adni. Melyre a bérleni szándékozók ezennel meghivatnak.

Dr. KOCH, kerületi orvos

NÖVÉNY-CZUKORKAI.

A legkiválóbban czélszerű növény- és fű-
nedvekkel gazdagon vegyített alk-részek által — a mint azt a legbi-
telesebb bizonyítványok kétségtelemé teszik — köhögés, rokedtség, nehéz-
kényes és nyálkásság eseteiben, **enyhítőleg, csillapítólag és jóté-
nyolan** hatván, czélszerűeknek bizonyulnak; s azért folyton és diésértelen
növekedő elismerésben részesülve ott, hol már használtattak, minden haszon-
nemű gyártmányok felett **előnyöztetnek. Dr. Kochnak** jegyezett
ellátott eredeti skatulyákban **35 és 70 krajczájával, folyvást valódi mi-
nőségben kapható Szatmáron: Weisz János, Nagyba-
nyán: Haracsék József, Nagykálóbán: Mandel Salamon,
Nagykárolyban: Schöberl C. Nyirbátorban: Legányi E.
Nyiregyházán: Reich et Pavlovics és M.-Szigeten:
Ráth József úrnál.**

Szatmáron a Korona
vendéglő alatti óras
boltban egy évi jót
állás mellett a leg-
jobb mindennemű falon
függő, asztali, arany,
ezüst, henger, horgony,
duplex és genevai
stb. órákat, és bécsi
hangos muzsikákat kap-
hatni.

Közbirtokossági gyűlés Szatmáron.

En mint a N.-Peleskei, Csarnahó.
Gábornya és Erdő nevű közbirtokoknak
felügyelője, tisztelettel meghívom az ér-
dekelt birtokos társaimat, a mennyiben
a jövő adóra nézve még alap nincs, úgy
egyéb szükség kipótlására; annyival in-
kább, hogy az általam eddigi tett külli-
ségekről számolni akarok, hogy azt né-
kem — barátságos uton visszafizessék,
együttal megpróbálni a kiegyezkedést, a
mi hiszem hogy jobbadán tölem függ.
— tisztelettel felkérem f. hó 21-dikére
Szatmáron összejönni méltóztassanak.
Szatmár dec. 11. 1865.

Spitzer Lébi.

n-peleskei birtokos és felügyelő.

5971/1865 1-1

Hirdetmény.

Mándy József és neje máte-szalkai
lakosoknak a végrehajtást szenvedőknek
f. évi november 16-án 5971/1865 sz. alatti
törvényes időben beadott semmisségi pa-
nasz, és fölfolyamodások folytán, a folyó
évi 4813/1865 sz. a. a máte-szalkai 112. sz.
tjkönyvi birtoknak végrehajtás újáni el-
adására folyó évi december 15-ik nap-
jára kitűzött 2-ik árverési határidő — a
tekintetes magyar királyi Helytáblának
további intézkedéseig — elhalasztván,
ezennel köztudomásra juttatik.

Szatmármegyei telexkönyvi törvényszé-
kének 1865. évi november hó 30-kán
Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tk. kiadó.

5494. és 5495. sz. 4-1
1865.

Hirdetmény.

A szatmári káptalan — továbbá Ro-
senfeld Ferdinánd s társai javára, Ter-
nyei József alperes ellen, az Egri 36.

sz. tjkben foglalt ingatlan birtokra folyó
évi szeptember 21-ől 1028. s 2364. sz.
a. elrendelt, s f. évi december 13-ra s
esetleg 1866. évi január 17-ik napjára
kitűzött árverés az azt elrendelő végzé-
sek ellen beadott fölfolyamodás követ-
keztében, meg tartatni nem fog.
Mi is ezennel közhírré tétetik.

Szatmármegyei telexkönyvi törvényszé-
kének 1865. év december hó 7-dik nap-
ján Szatmárt tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tkönyvi kiadó.

630/1865 tk. 1-2

Hirdetmény.

Tamási László és Ede alperesek ellen
Tamási Lászlónak e városi 23. sz. a. há-
zastelke Aszalai Antal javára 396 frt s
járuléka erejéig végrehajtás alá vétetvén,
felhivatnak mindazok, kik a felfoglalt há-
zas telekhez bármely jogon igényt tartan-
nak, hogy azt f. é. december hó 30-ik
napjáig e városi tkönyvi tszék előtt je-
lentsék be, — később beadandó igények
figyelmén kívül hagyatván.

Szatmárváros tszéke mint telexkönyvi
hatóság 1865. augusztus 19-ikén tartott
üléséből.

9123/1865 2-2

Árverési hirdetmény.

Szatmármegyei telexkönyvi törvényszé-
ké részéről ezennel közhírré tétetik, mikép
a végrehajtási árverés Boer Simon fel-
peres részére, ennek 156 forintnyi és 30
kronyi követelése, s a törvényes járulékok
erejéig Báthory Antal alperes ellen, ennek
a sárköz-ujlaki községi 107. sz. tjkönyv-
ben A. I. 2-16 alatt az 6 nevére be-
jegyzett birtokaira, melyek mintegy 13
dat holdnyi szántó és kaszáló földből
állanak, s összesen 1140 forintba be-
csültettek, elrendeltetvén: árverési ha-
táridőül az 1865. évi december hó 12-ik,
és szükség esetén 1866. évi január hó
12-dik napjának d. e. 9 órája a helyszínére
tűzetett ki; melyre venni szándékozók oly
kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az
árverési feltételeket alóli törvényszéknél,
és a végrehajtással megbízott Bartók An-
tal szolgabirónál bármikor megtekinthetik,
s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az
első árverés alkalmával becsértéken vagy
azon felül el nem adhatának, a második
árverésen a legjobbat ígérőre azon alul
is le fog ütteni.

Szatmármegyei telexkönyvi törvényszé-
kének 1865-ik évi november hó 16-ik
napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
telexkönyvi kiadó.

2-3

Árverési hirdetmény.

Szatmármegyei telexkönyvi törvényszé-
ké részéről ezennel közhírré tétetik, mikép
a végrehajtási árverés Steinberger Ábra-
hám felperes részére, ennek 353 frtnyi
követelése s a törvényes járulékok ere-
jéig Gáspár Márton és neje alperesek
ellen, a Szamostelek községi 45-ik sz.
tjkönyvben A. I. alatt Gáspár Márton es
Terga Rozália, valamint a szamostelki 73.
sz. tjegyzőkönyvbe 125. és 153. hely-
rajzi számok alatt Katona József nevére
bejegyzett birtokokra, melyek egy ur
lak s több más épületekből, két belső
telekből és mintegy 30 hold szántó és
kaszáló földéből állanak, s összesen 3780
fra becsültettek, elrendeltetvén. Árverési
határidőül az 1866. évi január 19-ik, és
szükség esetén 1866. évi február hó 20-
dik napjának d. e. 9 órája a helyszín re
tűzetett ki; melyre venni szándékozók
oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy
az árverési feltételeket alóli törvény-
széknél, és a végrehajtással megbízott
Cseh János főszolgabirónál bármikor meg-
tekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a
mennyiben az első árverés alkalmával
becsértéken vagy azon felül el nem adat-
hatának, a második árverésen azon alul
is le fog ütteni.

Szatmármegyei telexkönyvi törvényszé-
kének 1865. évi november hó 2-ik nap-
ján Szatmárt tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tk. kiadó.

676/1865 tk. 4-3

Hirdetmény.

Szabó József és neje Kaimár Juliánna
marasztalt alperesek elleni végrehajtás
úján özv. Bakócz Józsefné Nagy Zsu-
szanna nevére telexkönyvezett e városi
751. sz. a. fekvő, és jelzalogul szolgáló
600 frtra becsült házastelek 240 frt s
járuléka fejébe ft. Németi József kano-
nok mint a kaptalani alapít. gondnoka és
felperes javára elővvezetvén rendeltetvén
— e végett 1866. január 4-dik napja
első és 1866. év február 8-dik napja
második határnapul mindenkor d. u. 3
órákor és a helyszínére oly kijelentéssel
tűzetik ki, miszerint az elővvezetendő há-
zastelek elsőzben a becsáron felül, mé-
sodizben pedig azon alul is el fog adatni.
Az árverési feltételek a tkönyvi iró-
dában hivatalos órákban megtekinthetők.
Szatmárváros tszéke mint tkönyvi ha-
tóság 1865. sept. 25. tartott üléséből.

3225/1865 4-3

Árverési hirdetmény.

Szatmármegyei telexkönyvi törvény-
széke részéről ezennel közhírré tétetik,
mikép a végrehajtási árverés Ház Ágota
felperes részére, ennek 141 frtnyi és 28
kronyi követelése, s a törvényes járulékok
erejéig Fischer Joachim alperes ellen,
ennek a Szakasz községi 45. sz. tjkönyv-
ben A. I. alatt, az 6 és neje Dieső Fran-
ciska nevére bejegyzett birtokaira, me-
lyek a 95. számú zselléztelki házból, ken-
der földből, és erdő részéből — állanak,
s összesen 225 frtra becsültettek, elren-
deltetvén: harmadik árverési határidőül
az 1865. évi december hó 29-dik nap-
jának d. e. 9 órája a helyszínére tűzetett
ki; melyre venni szándékozók oly kije-
lentés mellett hivatnak meg, hogy az ár-
verési feltételeket alóli törvényszéknél,
és a végrehajtással megbízott Verzár
József főszolgabirónál bármikor megte-
kinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a
mennyiben becsértéken vagy azon felül el
nem adhatának, a legjobbat ígérőre azon
alul is le fog ütteni.

Szatmármegyei telexkönyvi törvény-
székének 1865. évi november hó 16-ik
napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tkönyvi kiadó.

2-3

Hirdetés.

Vagyon bukott Boros József esődvá-
lasztmánya részéről a tek. megyei tör-

vényszék mint esőd bíróság 1990/1865. d.
sz. alatti végzése folytán, a esődtömeg-
hez tartozó p. daróci ingatlan birtok
nyilvános árverés útján leendő örök el-
adása elrendeltetvén, első árverési ha-
tárnapul kitűzetett jövő 1866-ik évi jan.
19-ik, 2-ik árverési határnapul 1866-ik
évi február 19-ik napja. Mi azon meg-
jegyzéssel tétetik közhírré, hogy az ár-
verelni kívánók az árverési feltételeket
Pusztá-Darócon, alóli tőmeggondnok-
nál, Szatmárt Kis János perügyelő úrnál
bármikor megtekinthetik; s a esőd vá-
lasztmány határozatához képest a esőd-
tömeghez tartozó birtok az első árverés
alkalmával csak a becsáron felül, a má-
sod árverési határnapon pedig becsáron
alul is elfog adatni.

Kelt Szatmárt, 1865. oct. 31.

A esődválasztmány megbízásából:
Csödtömeggondnok.

Birtok eladás.

Szatmármegyei Krassó község határon
fekvő tagosított birtok, mely 43 3/4 hold
belső, 196 1/2 hold lankaföld és kaszáló,
759 1/2 hold szántó és kaszáló. 33 1/2
hold legelő, 477 1/2 hold erdőből áll, s
igy összesen 1492 3/4 holdból. Kényel-
mes uri lak és kerttel, ismét egy külön
lakház, nagy magtárral, melyek mind
cserepél fedettek, ezenkívül egy az ud-
varban, mint a majorban, minden szük-
sleges gazdasági épületekkel ellátva, min-
den hozzá tartozó jövedelmekkel együtt,
kedvező feltételek mellett szabad kézből
eladó. Értekezni lehet Szatmáron a tu-
lajdonos

Korcolmáros Menyhérttel.

3-5

A batizi és b. vas-
vári regale jog, f.
1865. évi dec. hó
21-én Batizon, ár-
verés útján 3 évre bérbe-
adandó. A bérleni kívá-
nok 100 uj frt bánatpénz-
zel ellátva, meghivatnak.

1097/1865 P 3-3

Árverési hirdetmény.

Köztudomásra hozatik, hogy néhai A.-
Boldádi lakos Szilágyi Illés hagyatékához
tartozó az A.-Boldád községi 49. sz.
tjkben felirt 200 fra becsült házastelek,
valamint a 940. hr. sz. a. fekvő, 88 fra
becsült 450 □ öl szőlőbirtok folyó ély
december 18-án d. e. 10 órákor a hely
színen elővvezetvén fog; a megállapított
feltételek az eljáró bíróságnál — minden
időben megtekinthetők.

Szakasz november 5-én 1865.

Szolgabirói bíróság.

2199/1865 3-3

Hirdetmény.

Mely szerint néhai Fögel Lajos ha-
gyatékához tartozott, ujabban Beke Mi-
hály debreczeni lakos által árverésen
megvett sz. kir. Szatmár-Németi város-
ban 139. sz. házasteleknek, a vevő fel-
kára és veszélyére leendő újabb elő-
vvezetése, az árverési feltételek szerint
megállapított feltételei határidőül meg nem
tartása miatt. Szatmár város t. törvény-
szék 2199/1865. sz. a. végzése folytán el-
rendeltetvén, eladási határidőül 1866. évi
január 17-ikén délelőtti 10 óráján kitű-
zetik, az árverési feltételek a városi ki-
aló hivatalban hivatalos órákban megte-
kinthetők lévén.

Kelt Szatmáron, 1865. october 10-én
tartott p. törvényszékből.